

# Onuň çölünde

Category: Goşgular, Kitapcy, Sözler  
написано kitapcy | 24 январа, 2025  
Onuň çölünde ONUŇ ÇÖLÜNDE

Onuň çölüne gitdim.  
Düşledim,  
Diwaryň gan lagtasynda.  
Oň tapan damary meni çagyrdy.  
Ruhumy köne gana ýuwdy,  
çöwürdi.

Onuň çölüne düşdüm,  
oturdym çadyrynda.  
Gadym kowmuň duşuşygy, şowhuny.  
Uçup barýan guş deý gonup pudaga  
Diýdi maňa «ölmersiň sen»  
Müdimi,  
Müdimisiň sen.

Onuň çölünde gije gymyldar.  
Ýylan-içýanlaryň tümlügi bilen.  
Ýaşayyş zähere bukular ýatar  
Köpeler çar ýana şumlugy bilen.

Ol taşlady meni.  
Çölüň gyzyň suwunda  
Balyklara gararyn  
Nepesimi tutaryn  
Uka giderin.

Onuň çölünde her gije  
Pyşyrdaryn gumlara.  
Çölüň nädip ýaradylşyn soraryn,  
Üstün aldyrmanka goýunlara.

Onuň çölünde maslyk men.

Geliň, göteriň meni.  
Giden ýolunda buluda degen kölege  
Taşlap gidilen ýaly.

Bir ses oýandyrar meni  
Gahara gan eýlenen aldaw bilen ýalbarar.

Hudaýa ýüzlendim.  
Nädip zalym göwrede barlygy onuň.  
Gözellik hasrata gowşanda ýadar  
Mydam ýasyn tutup gezjek gözüniň  
Nury bilen ýene roýumy idär.  
Her bir ýüz alamat Haktagaladan.  
Muny bir ýaşuly aýdan wagtynda  
Jyda düşen eken goşa dideden.

Ejem oňa juda ynanan borly,  
Ýüzümi gussa bilen dyrçanaklady.  
Hudaýa el serip mynajat etdi:  
«Ynha, ejem dünýä indi täzedem  
Ejem ýene barlygyma dolandy».

Gije pasly kapasada dur öňde  
Doga etdim, wagt soradym Hudaýdan.  
Oň barlygna örkün baglajak hiçlik  
Düş üçin,  
Ol jadyda kalbyma sanjylan yza bilen  
Gygyrdym;  
Başga adamlar başga-başga dillerde  
Biziň üçin doga-dileg etsinler.  
Ölümi tananymyz we dymanymyz üçin  
Mübäreklesinler.

Öli ýapragyň galgaýşy deý şemalda  
Göwräm ýitirdi öz ýerini.  
Agyr uky bilen gizlendi tohuma barlyk.  
Agyr isleg bilen.  
Gyzyl gan lagtasy.

Mahmal saba.

Ört üstümi.

Agyr güýjün ýüzüniň nädip çeken bolsa Hak

Hem nädip gizlän bolsa buýrasyna gülşüni

Gördüm men.

Mahmala oralyp çöl-beýewanda,

Ýatyryn ölmüme garaşyp,

Rahat.

Ýok-la, bir gije bu.

Ertir turup söýgüden söz açarys.

Ne uzaga çekdi diýer ol maňa

Ne beýle köp garaşdyrды ýaşaýyş.

Şol uzyn günüň ertesinde

Sesin duýdum gündiz bilen gijäniň

Jarkyldysyny.

Mahmal örülen dek aralarynda

Gowuşdylar bir-birine

Usullyk bilen.

Ukla,

agyr ukyňy

Daşlaň astynda we suw ýaly islegleň bilen gal.

Gin howluda gije ýapylan gapylaryň

agyrlygy.

Şemal dyrtmalaýar gapyny

Söýgi alysda.

Ne täsin, ynanamok.

Arkamy sypadyň we ol ýerde aý bilen nur saçýan

çyzgylaryň

Bir gussadan çykan bigünälikdigine geň galdyň.

Gitjekdigiňi aýtdyň

Ynanmadym saňa.

A men muny dogulmankam bilýärdim

Gamly ruhda gaýmalaýan göwre bu.

Sa:p hem çaga ýaly oýlan düşegiňde.

Gan we dymmak bilen ýatan ten, nätjek  
Ylalaşar ýene agyr bolsa-da.  
Ak mahmal düşekde,  
başujuma  
Çüýşe gözi goýup gidipsiň.

Oňa pyşyrdan sözleriň  
Söýgi bolan barlygy  
Ol gidensoň garaldy.  
Ýüzünde gök asmanyň  
Akja bolup, hereketsiz ýatyryn.

Atylyp turdum gaýgydan  
Garaşmak düşeginden.  
Içimde bir gara daş.  
Atlary gördüm.  
Gapynyň önünde duran adamy,  
sözünü.  
Köpi gören perýat bilen ýaşaýyş.

Bir syryň maňa berilmedik ýerinden  
Ýüzlendim oňa  
Maňa näme sözläp biljek?  
Çölüň aýtmadyk zady näme?

Ruhumy ol ýerde saklan güüç bilen  
Gijäden ilteşdi tenim.  
Çagyrmady hernä çöli barlygym  
Şondan soňra.

Aýna seredýärim  
Üýtgäpdir gözlerim.  
Çölde çägelere sereden zenan  
Takdyra garan  
Indi meň özüm.

Gördüm çyzyklarny owuçlarynyň  
Çöl hemme zady aýtdy maňa.

Düşündim, nirede soñlandy söýgi  
Gan lagtaly otagyňda oýanan göwräm  
Nämüçin sygmady barlyga.

Kölgeli ýapraklaň ýalňyzlygyna  
Seni goýup gidýändigimi duýawer.  
Gün doganda gözün açan nepesiň  
Hem saňa dolanan nerkes gözleriň  
Ýalbaryşdan doly halkalaryna.  
Çölden alanyňy çöle berewer  
Durmuşdan alanňam ýene durmuşa.  
Indi garaşamok  
Gal, öňki ýeriňde.  
Yzda, depeleriň yzly-yzyna  
Düzlüp bar eýlegen dünýäsiniň hiçlik ähti ýaly.  
Hiç zat. Hem kölege.  
Gije aý  
Goje mahmal we ýokluk.  
Ýok gije.

Çölden alanyňy çöle berewer  
Durmuşdan alanňam ýene durmuşa.

### • Onun Çölünde

Onun çölüne gittim.  
Konuğum,  
Duvardaki kan pıhtısında.  
Onun bulduğu damar beni çağırdı.  
Ve ruhum eski bir kanla yıkandı.

Onun çölüne düştüm, oturdum cadırında.  
Eski bir kavmin buluşması ve töreni.  
Bir yaban kuş gibi tüneyip kıyıya  
Dedi ki bana “ölümsün sen “  
Mutlak  
Mutlak olan.

Onun çölünde gece kımıldar.

Yılan ve akrep karanlığıyla.  
Hayat bir zehre gizlenir  
Çoğalır sabırla.

O bıraktı beni.  
Çöldeki kızıl sularda  
Balıklara bakacak  
Nefesimi tutarak  
Uyuyacağım.

Onun çölünde her gece  
Fısıldadım kumlara.  
Sordum nasıl yaptıklarını çölü,  
Boğmadan koyun koyuna.

Onun çölünde ölüyüm ben.  
Gelin ve kaldırın beni.  
Gittiği yolda bulutlara değen bir gölge bırakılmış sanki.

Bir sesle uyandıracak beni  
Kahra kan olan bir aldanışla yakaracak

Tanrıya söylendim.  
Nasıl da zalim gövdede varlığı onun.  
Güzellik acıya kavuştuğunda yorulur ve  
Hep yaşlı kalacak gözün ışıısıyla bakar;  
Her yüz bir işaretler tanrıdan.  
Bunu yaşlı bir adam söylediğinde  
Gözleri yoktu.  
Annem öyle inanmış olmalı ki ona,  
Yüzümü kederli çizdi.  
Ve uzayıp tanrıya  
“işte” dedi  
“ benim annem yeniden doğdu  
annem varlığıma döndü”

Gece paslı bir kafesle durdu önümde  
Dua için zaman istedim tanrıdan.  
Onun varlığına adanacak hiçlik

Düş için,  
O büyüde kalbime saplanan acıyla  
Bağırdım;  
Başka adamlar, başka dillerde dua etsinler. Bizim için.  
Ölümü tanıdığımız ve sessiz olduğumuz için  
Kutsasınlar.

Ölü bir yaprağın sürüklenişi gibi rüzgarda  
Gövdem yitirdi yerini.  
Ağır bir uykuyla gizlendi tohuma varlık.  
Ağır bir istekle.  
Kızıl kan pıhtısı. Tül sabah. Ört üstümü.  
Koyu gücünü yüzünün nasıl çizdiyse tanrı  
Ve ne gizlediyse kıvrımına gülüsünün.  
Gördüm ben.

Tüllere sarılmış çölde ölümümü bekliyorum. Sakinim.  
Yok bir gece bu.  
Sabah uyanacak aşkı konuşacağız.  
Ne çok sürdü diyecek bana.  
Ne uzun sürdü hayat.

O uzun günün sabahında  
Sesini duydum gün ve gecenin çakışmasının.  
Bir tül işleniyormuş gibi aralarında  
Kavuştular usulca.

Uyu ağır uykunu  
Taşların altında ve su isteğinle kal.  
Geniş bir avluda gece kapanan kapıların ağırlığı.  
Sürecek olan dilsizlik.  
Rüzger tırmalıyor kapını  
Aşk uzakta.

Ne tuhaf inanmaman.  
Sırtıma dokundun ve orada ayla ışıyan çizgilerin  
Bir acıdan artan masumiyet olduğuna şaşırdın.  
Gideceğini söyledin

İnanmadım sana.  
Oysa ben daha doğmadan biliyordum.  
Acılı bir ruhta oyalanan bir gövde bu.  
Saf ve çocukça bir düşün yatağında.

Kan ve sussusla dinlenen ten kabullenir.  
Beyaz tül yatağında başucuma  
Camdan bir göz bırakıp gittin.

Ona fısıldanan sözlerin  
Aşk olan varlığı  
O gidince karardı.  
Yüzeyinde göğün  
Beyaz ve kıpırtısızım.

Acıdan bir okla çıktım  
Bekleyiş yatağından.  
İçimde siyah bir taş.  
Atları gördüm.  
Kapı önlerinde oturan insanı, sözü.  
Çok yaşanmış bir çılgınlıkla hayat.

Bir sırrın bana verilmediği yerden  
Sordum ona  
Bana ne söyleyeceksin?  
Çölün söylemediği ne?

Ruhumu oarada tutan ağırlıkla  
Geceye ilendi tenim.  
Ve çağırmadı çölü varlığım  
Ondan sonra.

Aynaya dönüyorum  
Değişmiş gözlerim.  
Çölde kumlara bakan kadın  
Kedere bakan  
Artık benim.

Gördüm çizgilerini avuçlarının



Çöl her Őeyi söyledi bana.

Anladım neredede bitti aşk  
Kan pıhtılı odanda uyanan gvdem  
Neden sığmadı varlığa.

Seni yaprakların gölgeli yalnızlığına bırakıyorum.  
Gün doĖumunda uyanan nefese ve sana dönen gözlerin  
Yakaran çizgisine.

ölden aldığını çöle ver  
Hayattan aldığını hayata.

Artık beklemiyorum

Kal orada.

Geride, tepelerin art arda dizilmekle  
Var ettikleri dünya bir hiçlik ahti gibi.  
Bir hiç ve gölge.

Gece ay

Gece tl ve yokluk.

Yok gece.

ölden aldığını çöle ver  
Hayattan aldığını hayata.

Bejan MATUR. Goşgular